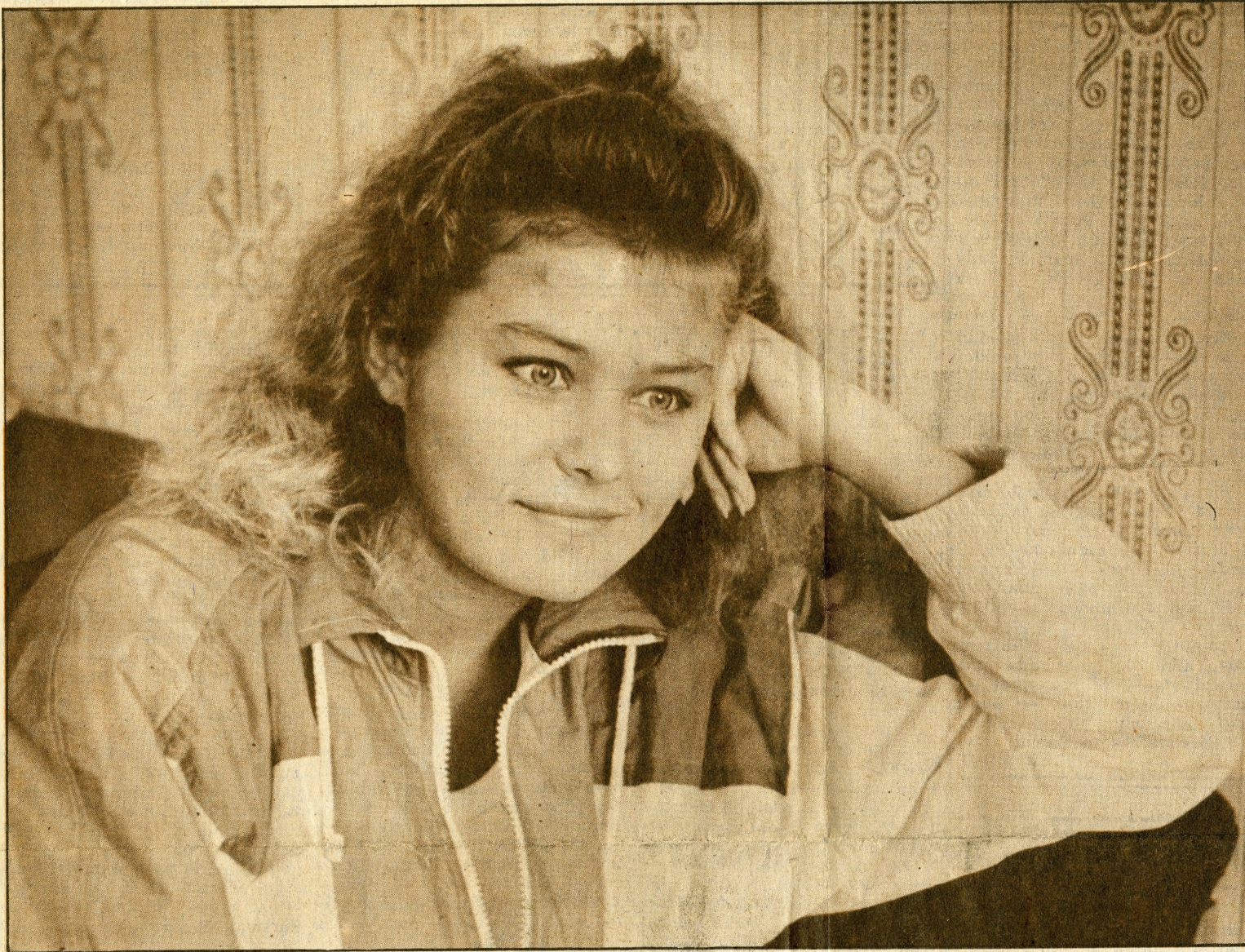

Õppimine on üks ütleмата tore asi!

Mais hingasid lapsed ja nende vanemad kergendatult: pikk suvepuhkus koolimuredest vabana ees. Pikk suvepuhkus kadus aga käest ja nüüd on jäänud sellest järele vaid paar päeva. Usinamatel on juba ammu uued raamatud kodus, vihikud-kaustikud sahtlis ootamas, koolikotid tolmust puhtaks pühitud. Teised teevad, mis veel suudavad.

EGE-RITA MÖLDER sai lõputunnistuse kevadel, kuid kooliaeg pole sellega lõppenud. 1. september, õigemini küll 2. viib ta taas koolipinki.

Täna laseme temal rääkida.

KOOL

Esimesel 1. septembril läksin ema käekõrval Türi kooli. Kõik oli siis uus ja huvitav, aga natuke hirmus ka. Mida aasta edasi, seda vähem ma suvehakul kooli peale mõtlesin. Augustis, siis jah, tekkis juba soov näha klassikaaslast, väike igatsus kooli järele.

Minu meelest on 1. september

olnud igal aastal ühtmoodi: lilled, rongkäik, laululava, kodu. Selle pidulikkuse on natuke ära rikkunud pikad aktused ja kõned. Ilma sellela aga vist ka ei saa.

Mul on vedanud, kõik õpetajad on olnud väga head. Olen neilt väga hea õpetuse saanud. Meie klassis oli õppeedukus kõrge ja kõik tahtsid ise õppida. Võibolla mõjutas seda praegune hariduse hindamine, tugev konkurss kõrgkoolidesse, aga kindlasti stipendiumi saamise võimalus. Ometi polnud nii, et me ainult õppisime. Tegime sporti, tüdrukud käisid muusikakoolis, mina tegelesin modernitantsuga ja kavatsen seda Türi edasigi teha. Kõik, kes tahtsid edasi õppida, said sisse. Sügisel saame loodetavasti kokku, et kuulda, kes kuhu läks. Meil oli tore üksmeelne klass. Lahku minna oli päris kahju.

Mina sain sisse Eesti Kõrgemasse Kommertskooli. Konkurss oli üsna tugev: soovis 213, sai 50. See

on uus kool, kus saab ameerika programmide järgi õppida hotellindust, turumajandust, pangandust ja muud sellist. Teisel kursusel on hargnemine. Mida valin, veel ei tea.

Kool on isemajandav. Ise ma poleks suutnud õppemaksu, ikkagi 2900 rubla poolaastas, maksta. Võtsin julguse kokku ja läksin abi paluma «Estkompeximilt». Mind võeti lahkesti jutule ja nüüd olen nende kulul õppiija.

Poleks iial julgenud sellist sammu astuda, kui poleks tulnud Järva piigaks. See andis julguse, enesekindluse, millest olen kogu aeg puudust tuundnud.

ILU

Kevadel oli natuke raskusi õppimisega, polnud enam nii palju aega kui varem. Hõbemedalist jäin ilma ühe liigse nelja tõttu. Aga ega ma seda nii väga kahetse.

Aeg on nii ruttu läinud. Alles see «Järva Piiga» oli! Siis ma ei oodanud ega lootnud nii kõrget

tiitlit. Tahtsin nii väga saada metsapiigaks ja kui ma auhinnavalooma kätte sain, ilus endaga väga rahul. Kui õeldi, et olen ka Järva piigaks valitud, ei uskunud oma kõrvu. Olin ühekorraga õnnelik, õnnetu ja ehmatanud. Mitu päeva võttis aega, enne kui kõik päris kohale jõudis. Enda arvates pole ma selle tiitli tõttu muutunud.

See oli ilus hetk. Ilus mälestus. «Miss Livoonia» valimine oli närvesööv — kõik olid tujust ära, närvilised, pabistasid. Keegi ei teadnud, mida teha tuleb. «Miss Estonia» oli seevastu rahulik, justkui puhkus. Kõik olid sõbralikud, heas tujus. Hea tunne oli seal olla. Pressimissi tiitliga olen väga rahul. Missiks tulla poleks tahtnud ka siis, kui pikkus seda lubanuks. See on liiga raske koorem — teha seda, mida telled tahavad, kuuluda teistele, mitte endale.

Ilus oli reis Rootsi, mis meile tehti. Järva piigale lubati samuti reisi, kuid seni pole sellest mingit märki. Võibolla pole mind kätte saadud.

Tulevastele piiga- ja missikan- didaartidele soovitän juba praegu hakata mõtlema fantaasiakava ja

rõivaste peale. Pärast läheb liiga kiireks.

Igal juhul soovitän tüdrukutele proovima minna — kaotada pole midagi, võita aga küll. Minu arvates on Türi 1. Keskkoolis praegu paar tulevast Miss Estoniat. Ja küllap tuleb seal ka kolmas Järva piiga.

KODU

Ma pole eriti seltskondlik, meeldib rohkem omaette kodus olla. Mulle meeldib küpselada. Olen mõelnud, et kui mul kunagi oma pere on, siis teen igal pühapäeval kooki, vähemasti pannkooke.

Tahaksin väga olla oma lastele hea ema. Praegu on elu ümber ringi nii julm, hall. Vähemalt ema peab lastel hea olema.

Minu ema on tohutult hea. Isa sai surma, kui olin kolmeaastane. Kui keskkooli läksin, kolis ema Valgamaale. Oleksin võinud ka sinna minna, kuid eelistasin Türi kooli, sest siin on väga tugevad õpetajad, siin saab väga hea hariduse. Elame vennaga kahekesi. Olen harjunud ise kõigega hakkama saama. Ühtpidi pole veel tunnet, et olen täiskasvanud inimene, teistpidi on elu seadnud mind olema väike vananimene.

Oma tulevast elu ja kodu seoksin hea meelega Türi. Türi on ilus roheline ja parasjagu väike. Mulle meeldib siin.

HEADUS

Olen tundnud, et olen vahel väga halb inimene, õel ja kade. Et sellest lahti saada, läksin Järva-maa Kristlikku Keskusse. Tunnen end seal väga hästi: rahu tuleb minusse ja päevamured kaovad. Kõik kristlased on head ja suhtuvad kõigisse inimestesse heatahtlikult.

Mul pole kunagi elus olnud nii palju sõpru kui siin. Palju on noori, lapsi. Lapsed on ju väga tundlikud kõige ja kõigi vastu, avameelsed ja otsekohesed. Kui neil ei oleks siin huvitav, kui neid ei seoks siin midagi, oleksid nad läinud. Ometi on nad meiega.

Ootan neid kokkusaamisi. Siis kaob väsimus, ma muutun paremaks.

Kui ma nüüd tagasi mõtlen, siis pärast «Järva Piigat» tundsin, et kõik on hästi. Ka missivalimine läks hästi. Siis oli mure tüüsi- eksami pärast, kuid ka see läks korda. Kommertskooli sain sisse. Leidsin sponsori. Kõik läks hästi, ent ometi tundsin ma kogu aeg, et millestki jääb puudu, et elu on raske, igav ja imelik. Nüüd aga on mu aeg täidetud, rahu on minus ja tunnen, et lõepoolest on kõik hästi.

* * *

Eneseleidmise viis tuleb igaühel ise leida. Õnnelikud on need, kes seda suudavad ja ei kaota lootust ekslemistes. Kooliaasta algab, algab taas eneseotsimine koolitarkuste kaudu. Ilma sellela eneseleidmise teed pole.

MERLE RIPS

ALEKSANDER LUHASALU foto